

Αρχιμανδρίτης π. Ιάκωβος Κανάκης: Να γίνουμε «πρωτόκλητοι» στη συγχώρεση, στη θυσία, στο θέλημα του Θεού

/ [Ενορίες](#)

Για να έρθεις σε επικοινωνία με τον Θεό πρέπει να γίνει ένας συντονισμός, να βρεις την ίδια συχνότητα. Για να συντονιστείς με το Χριστό χρειάζεται η ταπεινότητα. Χρειάζεται η ταπείνωση την οποία την είχε ο Ανδρέας και ήταν έτοιμος για να ακολουθήσει το Χριστό.

Ιερά αγρυπνία τελέστηκε το Σάββατο 22 Νοεμβρίου (Ανδρέου αποστόλου του Πρωτοκλήτου, πολιούχου Πατρών, Φρουμεντίου επισκόπου Ινδίας (Αιθιοπίας), Αλεξάνδρου Μηθύμνης), στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, στην οποία ιερούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο Αρχιμανδρίτης π. Ιάκωβος Κανάκης, κληρικός της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

Η αγρυπνία και η ομιλία εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΠΙΑ εν δράσει...».

Ο π. Ιάκωβος στο κήρυγμα του αναφέρθηκε στη γιορτή του μεγάλου Αποστόλου της Εκκλησίας μας, του Αγίου Ανδρέα του Πρωτοκλήτου, επισημαίνοντας ότι, παρότι στην Καινή Διαθήκη υπάρχουν λίγες αναφορές για τον Απόστολο Ανδρέα, ο τρόπος ζωής και η εσωτερική του στάση αποτελούν βαθιά μηνύματα για όλους τους πιστούς. Το παράδειγμα της Παναγίας, η οποία μίλησε ελάχιστα αλλά προσέφερε το μέγιστο, προβάλλεται ως παράλληλο προς τη σεμνότητα του Αγίου Ανδρέα.

Ο π. Ιάκωβος σημειώνει ότι ο Χριστός κάλεσε τον Ανδρέα πρώτο διότι η καρδιά του ήταν έτοιμη, ευθυγραμμισμένη με τη θεία χάρη, κυρίως χάρη στην ταπείνωσή του. Η ταπείνωση παρουσιάζεται ως το θεμελιώδες στοιχείο που επιτρέπει στον άνθρωπο να έρθει σε αληθινή σχέση με τον Θεό. Μέσα από πατερικά κείμενα, όπως του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου, τονίζεται ότι «η ταπείνωση έλκει το άκτιστο», δηλαδή η ταπεινή καρδιά επιτρέπει στον Θεό να πλησιάσει τον άνθρωπο. Ο εγωισμός, αντίθετα, θέτει εμπόδιο στη χάρη.

«Για να έρθεις σε επικοινωνία με τον Θεό πρέπει να γίνει ένας συντονισμός, να βρεις την ίδια συχνότητα. Για να συντονιστείς με το Χριστό χρειάζεται η ταπεινότητα. Χρειάζεται η ταπείνωση την οποία την είχε ο Ανδρέας και ήταν έτοιμος για να ακολουθήσει το Χριστό.»

Το πρώτο μεγάλο χαρακτηριστικό του Αγίου Ανδρέα είναι λοιπόν η ταπεινότητά του, η οποία τον καθιστά άξιο της θείας κλήσεως. Το δεύτερο είναι ότι, μόλις γνώρισε τον Χριστό, δεν κράτησε τη χαρά για τον εαυτό του, αλλά έσπευσε να τη μοιραστεί με τον αδελφό του, τον Πέτρο. Αυτό αποτελεί πατερική αλήθεια: η πίστη είναι δώρο που μοιράζεται.

Η Εκκλησία είναι αποστολική όχι μόνο επειδή στηρίζεται στους Αποστόλους, αλλά επειδή κάθε πιστός καλείται να γίνει φορέας του χαρμόσυνου μηνύματος. Ο πιστός που βιώνει τη χάρη στη λατρεία και στην προσευχή οφείλει να την κοινωνεί στους

συνανθρώπους του με διάκριση και αγάπη.

«Δεν είμαστε για να σωθούμε μόνοι μας. Υπάρχει η ευθύνη όλων μας να έχουμε και τους άλλους γύρω μας που τους βλέπουμε αδιάφορους. Και αυτοί όλοι είναι παιδιά του Θεού. Και αυτοί όλοι έχουν θέση στο τραπέζι του Πατέρα.»

Ένα από τα πιο συγκινητικά σημεία του κηρύγματος αφορά τη φράση του Ανδρέα «Ευρήκαμεν τον Μεσσία». Ο π. Ιάκωβος εξηγεί ότι το «ευρήκαμεν» περικλείει όλη τη νοσταλγία, τον πόνο και την ελπίδα της Παλαιάς Διαθήκης, όπου οι άγιοι και οι προφήτες περίμεναν τη σάρκωση του Θεού χωρίς να τη βιώσουν οι ίδιοι. Ο Ανδρέας και οι πρώτοι μαθητές γίνονται οι φορείς της ολοκλήρωσης της προσδοκίας αιώνων. Δεν είπε «βρήκα», αλλά «βρήκαμε», γιατί η σωτηρία δεν είναι ατομική υπόθεση αλλά κοινή εμπειρία του λαού του Θεού.

Ο π. Ιάκωβος τονίζει επίσης ότι ο Άγιος Ανδρέας δεν προσπαθούσε να πείσει με λόγια ή επιχειρήματα, αλλά με το παράδειγμα της ζωής του. Όπως και άλλοι άγιοι, με ελάχιστες αλλά θεόπνευστες κουβέντες και κυρίως με το φωτεινό πρόσωπο και την ηρεμία τους, μιλούσαν απευθείας στην καρδιά των ανθρώπων. Η αλήθεια δεν επιβάλλεται αλλά ελκύει. όταν κάτι είναι αληθινό, μεταδίδει φως και ειρήνη.

Σημαντική αναφορά γίνεται και στο μαρτύριο του Αγίου Ανδρέα, ο οποίος οδηγήθηκε στον σταυρό σε σχήμα Χ. Με γενναιότητα και αγάπη, ασπάστηκε τον σταυρό και ακολούθησε τον δρόμο του Δασκάλου του. Η αγάπη, όπως τονίζει ο π. Ιάκωβος, σφραγίζεται με σταυρό· χωρίς θυσία, η αγάπη δεν έχει βάθος. Αυτό είναι ιδιαίτερα επίκαιρο στους νέους, που συχνά μιλούν για αγάπη χωρίς το στοιχείο της θυσίας.

Ο Άγιος Ανδρέας χαρακτηρίζεται επίσης «απόστολος της ελευθερίας», γιατί η πίστη είναι υπόθεση ελεύθερης επιλογής και όχι εξαναγκασμού. Τίποτε που γίνεται χωρίς ελευθερία δεν είναι αυθεντικά χριστιανικό.

Ο π. Ιάκωβος κατέληξε ότι το παράδειγμα του Αγίου Ανδρέα μας διδάσκει να αφήνουμε χώρο στον Χριστό μέσα μας μέσω της ταπείνωσης, να μοιραζόμαστε την πίστη μας με αγάπη, να προσευχόμαστε για όλους, γνωστούς και άγνωστους, και να ζούμε μια πίστη που φέρει τον σταυρό της αγάπης. Τότε μπορούμε κι εμείς να γίνουμε «πρωτόκλητοι» στη συγχώρεση, στη θυσία, στο θέλημα του Θεού και να θεωρούμε τον Άγιο Ανδρέα πρότυπο ζωής.

«Να ζούμε μία πίστη η οποία έχει σταυρωμένη αγάπη και τότε είναι όντως ειλικρινής πίστη ορθόδοξη. Και τότε γινόμαστε και εμείς πρωτόκλητοι. Θέλεις να είσαι πρωτόκλητος; Θα είσαι πρώτος στη συγχώρεση, θα είσαι πρώτος στη θυσία,

